

Inv. nr. B 354

JENS JUEL (1745-1802)
KAMMERHERRE JOHAN FREDERIK LINDENCRONE, 1787
OLIE PÅ LÆRRED

70 X 55 CM

Jens Juel høstede stor anerkendelse som portrætmaler i slutningen af 18. århundrede. Det skyldtes blandt andet hans fremragende evne til at skildre de mennesker, han malede, på overbevisende vis. Og netop portrætlighed synes at være i fokus i dette ovale portræt af Johan Frederik Lindencrone (1746-1817), idet denne i sin dagbog bemærker, at hans portræt ”ligner ganske fortræffeligt”.¹

Johan Frederik Lindencrone var søn af supercago Christen Lintrup (1703-1777), som i 1756 var blevet adlet Lindencrone. Præcis som sin far blev Johan Frederik tildelt flere ærestitler. I 1766 udnævntes han til hofjunker, etatsråd i 1774 og kammerherre i 1780. Ikke desto mindre nedtones hans magtfulde position og sociale status i Juels portræt. For modsat Jørgen Scheel, der også var kammerherre, og som få år forinden var blevet portrætteret af Juel (B 346), er Johan Frederik Lindencrone ikke iført kammerherrernes røde uniformsjakke. Derimod bærer han en mørkebrun jakke, der signalerer en mere privat karakter.

Det er tydeligt, at Juel har arbejdet med lyset, der dels fanger vesten og blonderne, dels ansigtet med de venlige øjne og antydningen af et smil. Der hersker en ro og harmoni over portrættet. Det samme gør sig gældende i pendanten, portrættet af Johan Frederik Lindencrone s hustru, Bolette Marie Lindencrone (207/2006), der ligesom sin mand var omkring 40 år ved maleriets tilblivelse.

C.L. David erhvervede portrættet af Johan Frederik Lindencrone i 1952. Det var langt fra det første værk af Juel i hans kunstsamling, men det var dog et særligt værk, idet det knytter bånd til Davids historie: I 1795 erhvervede Johan Frederik Lindencrone et landsted ved Lyngby Sø nord for København. Han var glad, og i et brev fra købsåret skrev han: ”*Endelig har jeg da købt mig et Lyst Sted som jeg selv tør sige er det skønneste paa Frederichsdal*”.² Lindencrone opkaldte landstedet Marienborg efter sin hustru, Bolette Marie. Landstedet blev dog kun i Lindencrones eje i fem år, idet han solgte huset i 1800 efter sin hustru og sine to døtres død. Mange år senere, i 1934, erhvervede C.L. David Marienborg, og han testamenterede det til staten.³

¹ Ellen Poulsen: *Jens Juel. Bd. 1, Katalog, København 1991, kat. 213, s. 128.*

² Bredo L. Grandjean: *Marienborg. Et nordsjællandsk landsteds historie, Lyngby 1977, s. 27.*

³ For yderligere information om Marienborgs historie og tilknytning til Lindencrone-ægteparret, se: Bredo L. Grandjean: *Marienborg. Et nordsjællandsk landsteds historie, Lyngby 1977.*

Publiceret i:

Fortegnelse over en Samling af Malerier, Tegninger og Kobbere, udstillet af Selskabet Konstforeningen, Kjøbenhavn 1828, kat. 40, s. 9;

V. Winkel & Magnussen (red.): *Kunst i privat eje*, bd. 2, København 1945, fig. 1, s. 356, 359; Erik Zahle: ”Malerisamlingens vækst” i *C.L. Davids Samling, Tredje del*, København 1958, s. 125, 150-151; *Dansk kunst og kunsthåndværk*, Davids Samling, København 1972, s. 10. Bredo L. Grandjean: *Marienborg. Et nordsjællandsk landsteds historie*, Lyngby 1977, s. 25; Verner Jul Andersen: *Dansk kunst og kunsthåndværk*, Davids Samling, 2. udg., København 1983, kat. 401; Ellen Poulsen: *Jens Juel. Bd. 1, Katalog*, København 1991, kat. 413, s. 128; Ellen Poulsen: *Jens Juel. Bd. 2, Malerier og pasteller*, København 1991, kat. 413, s. 254; Jesper Asmussen: *Mølleåen: fra Bastrup Sø til Øresund*, København 2011, s. 52; Kenneth Bo Jørgensen: *Marienborg*, København 2014, s. 64; Thyge Fønss-Lundberg og Anna Schram Vejlbj: *Jens Juel. En europæisk mester*, København 2021, s. 339, 362. (obs: værket er her givet en anden titel);